

نقش گلوکز هوا در عفونت‌های باکتریایی در بیماران مبتلا به بیماری مزمن انسدادی ریه.

سید احسان اسدی: دکترای پرستاری، اصفهان، ایران

چکیده

زمینه و هدف: بیماران مبتلا به بیماری مزمن انسدادی ریه (COPD) حساسیت به عفونت دستگاه تنفسی را

افزایش می دهند که به پیشرفت بیماری و مرگ و میر کمک می کند اما مکانیسم افزایش حساسیت به عفونت هنوز مشخص نیست. هدف از این مطالعه تعیین میزان غلظت گلوکز در نمونه های هوایی (مایع لارو بینی، مایع خلط و مایع لارو برونئ و اوئولار) از بیماران مبتلا به COPD پایدار و تعیین اثرات عفونت ویروسی بر غلظت گلوکز خلط و تعیین میزان غلظت گلوکز هوایی مربوط به عفونت باکتریایی است.

روش بررسی: ما غلظت گلوکز را در نمونه های هوایی جمع آوری شده از بیماران مبتلا به COPD پایدار و

سیگاری ها و غیر سیگاری ها با عملکرد طبیعی ریه اندازه گیری کردیم. غلظت گلوکز در بیماران مبتلا به تشدید COPD ناشی از آزمایشات اندازه گیری شد و این نتایج در بیماران با تشدید COPD طبیعی به دست آمد. ارتباط بین غلظت گلوکز خلط، نشانگرهای التهابی و بار باکتریایی مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها: غلظت گلوکز خلط در بیماران مبتلا به COPD پایدار به طور معنی داری بیشتر از کسانی بود که در

افراد کنترل نشده بدون COPD بودند. در هر دو مورد افزایش تجویز COPD ناشی از ویروس و طبیعی به دست آمده، غلظت گلوکز مایع خلط و لارو بینی بر روی مقادیر اولیه افزایش یافته است. ارتباط معنی داری بین غلظت گلوکز خلط و مارکرهای التهابی خلط، بار ویروسی و بار باکتری وجود داشت. نمونه های هوایی با غلظت های بالای گلوکز، رشد بیشتری را در زمینه رشد *Pseudomonas aeruginosa* در محیط آزمایشگاهی داشتند.

نتیجه گیری: غلظت گلوکز هوایی در بیماران مبتلا به COPD پایدار افزایش می یابد و در طول تشدید COPD

افزایش می یابد. افزایش غلظت گلوکز در راه هوا ممکن است به عفونت های باکتریایی در هر دو بیمار با پایدار و کسانی که COPD تشدید دارند کمک کند. این پیامدهای مهمی برای توسعه استراتژی های درمانی غیرانتوبیوتیک برای پیشگیری یا درمان عفونت باکتریایی در بیماران مبتلا به COPD دارد.

واژه های کلیدی: بیماری انسدادی ریه؛ التهاب هوایی؛ عفونت باکتریایی؛ گلوکز؛ عفونت ویروسی.